

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ, БУДІВНИЦТВА ТА
ЖИТЛОВО- КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І
АРХІТЕКТУРИ (КНУБА)
ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
БУДІВЕЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА (НДІБВ)
АКАДЕМІЯ БУДІВНИЦТВА УКРАЇНИ (АБУ)
ПРЕДСТАВНИЦТВО „ПОЛЬСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК” (PAN)
СІЛЕЗЬКИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (SUT)

***Програма та тези доповідей
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
“ЕКОНОМІКО-УПРАВЛІНСЬКІ ТА
ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНІ НОВАЦІЇ В
БУДІВНИЦТВІ”***



КИЇВ – 23-24 ТРАВНЯ 2019

Секція 5 “Проблеми формування економіки інтелектуально - інноваційного капіталу та особливості обліку і оподаткування в будівництві”

Засідання 23 травня 2019 о 14⁰⁰ ауд. 335

Керівник: Лич В.М., д.е.н., професор КНУБА

Заступник керівника: Омельяненко О.П., к.е.н., доцент КНУБА

Секретар секції: Зінченко М.М., асистент КНУБА

1. Сапіга Петро Анатолійович

ЧИННИКИ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У БУДІВНИЦТВІ

2. ЧернявськаЮлія Борисівна

ЗАПОЗИЧЕННЯ ЗАКОРДОННОГО ДОСВІДУ У ВПРОВАДЖЕННІ ІННОВАЦІЙ В БУДІВЕЛЬНІЙ СФЕРІ

3. Богашко Олександр Леонідович

МЕРЕЖІ ЗНАНЬ – ОСОБЛИВИЙ МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ І СПІЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

4. Головаш Богдан Едуардович

ІНТЕГРАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРВІНИ

5. Головаш Лілія Вікторівна

ІННОВАЦІЙНІ ХВИЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

6. Янченко Н.В., Марченко Каріна

ТЕНДЕНЦІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА

7. Компанієць Поліна Сергіївна

СУТНІСТЬ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

8. Згалат-Лозинська Любов Олександрівна

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

9. Гаман Галина Володимирівна

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ МОЛОДІ

10. НедбайлоАліна Віталіївна

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

11. Ковальчук Настя Юріївна

КЛАСИФІКАЦІЯ ІНВЕСТИЦІЙ, ЇХ РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ В СИСТЕМІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

МЕРЕЖІ ЗНАЬ – ОСОБЛИВИЙ МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ І СПІЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Термін „мережа знань” позначає спільноту людей, які мають певні ресурси й об’єдналися для акумуляції, генерації та обміну інформацією, щоб посилювати конкурентні переваги. Наявність мереж служить індикатором не тільки зв’язків між учасниками, але також доступності інформації та можливостей внутрішнього обміну відомостями. Мережі призначені для створення і спільного використання знань, управління ними. Подібний формат дозволяє подолати комунікаційні обмеження, обумовлені жорстким ієрархічним устроєм організації й чітким розподілом функціональних обов’язків співробітників, полегшуючи контакти між носіями унікальних знань. Мережева взаємодія розглядається як джерело отримання переваг. Змінюються форми партнерства між організаціями: вони спрямовані скоріше на підвищення ефективності використання ресурсів і справедливий розподіл доходів, а не на максимізацію прибутку окремими компаніями.

Мережі знань дозволяють [2]:

- знизити витрати внаслідок підвищення ефективності комунікацій;
- нарощувати конкурентні переваги організації;
- розширювати базу знань (особисті знання трансформуються в колективні);
- підвищувати результативність досліджень і розробок.

При всіх перерахованих перевагах, пов’язаних з функціонуванням мереж знань, вивченню зв’язків між їх окремими елементами поки що приділяється недостатня увага. З метою заповнення зазначених прогалин необхідно ідентифікувати основні характеристики мереж знань і дослідити контекстні зв’язки між ними.

Мережі можуть об’єднувати окремих людей, їх групи й компанії, а також учасників внутрішньої організаційної кооперації. У будь-якому випадку мережу слід розглядати як єдине ціле, а не фокусуватися виключно на розподілі зв’язків між учасниками та їхні взаємини.

Сьогодні навряд чи знайдеться організація, яка не залучена в мережеві комунікації. Взаємодія в рамках мереж знань (knowledge networking) має на увазі кооперацію між носіями професійних компетенцій та інших ресурсів, які об’єдналися з метою акумулювання та генерації інформації, обміну нею й отримання переваг з цього. Платформи для створення і трансферу знань можуть функціонувати за допомогою очної комунікації (контакти між співробітниками офісу, спілкування з клієнтами), мати віртуальний формат (робота розподілених команд) або „ментальну” основу (наприклад, спільні цінності, ідеї, принципи). Вони забезпечують придбання інформації, її спільне використання та ефективне управління знаннями на внутрішньо- і міжорганізаційному рівнях.

Мережі можна розглядати і як сукупність комунікаційних процесів.

Виробництво знань – складна система, пов’язана з виконанням численних завдань, роботою інститутів і впливом факторів поширення інформації. Формуючи

мережі, організація зможе легше добувати необхідні знання та використовувати їх для створення затребуваних інновацій. Небажання фахівців документально фіксувати свої знання і ділитися ними є однією з головних проблем для управління знаннями.

Перехід до економіки знань вносить кардинальні зміни у розуміння рушійних чинників цього процесу та його продукту. Віками люди використовували три фактори виробництва: землю (природні ресурси), капітал і працю. У новому суспільстві вирішального значення набуває новий виробничий ресурс – інформація і знання. Якщо названі три фактори мають обмежений характер, то інформація і знання необмежені. Інтелектуальний капітал, що уособлює людські знання не виснажується, а зростає: знання стають загальносуспільним надбанням [1].

Розширення знань, пізнання світу, сутності речей й духовного життя витікає з самої природи людей, і є неодмінною основою саморозвитку й покращення умов існування людства. Знання сприяють впорядкуванню як зовнішнього, так і внутрішнього світу особистості. Не лише людина формує свій світогляд, але і знання формують її образ реальності. Природним є прагнення до побудови економічної системи, яка базується на глибоких й достовірних знаннях навколишнього світу.

Проведене дослідження дозволяє окреслити чинники, від яких найбільшою мірою залежить ефективність мережевої взаємодії, спрямованої на генерацію і передачу знань. Необхідно враховувати й відповідним чином розвивати мережеву взаємодію, яка може стати ефективним механізмом управління інтелектуальним капіталом для вирішення організаційних завдань в умовах економіки знань.

Список використаних джерел:

1. Чирва О. Г. Богашко О. Л. Функціональна роль освіти в економіці знань. *Інтелект XXI*. 2018. №5. С. 143–147.
2. Rezaeian A., Bagheri R. (2018) Modeling the Factors that Affect the Implementation of Knowledge Networks. *Foresight and STI Governance*, vol. 12, no 1, pp. 56–67.

Головаш Богдан Едуардович

к.ек.н., доц.

Київський національний університет будівництва і архітектури

ІНТЕГРАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРВІНИ

Важливою тенденцією розвитку світової економіки на сучасному етапі виступає процес інтелектуалізації та формування на цій основі knowledge based society (суспільства, заснованого на знаннях), в якому економічний добробут визначається високими технологіями, інноваційними можливостями та рівнем інтелектуального розвитку суспільства. Такий тип більшості аналітиків називає постіндустріальним або інформаційним.

Інтенсивне проведення досліджень та розробка на їх основі новітніх технологій, вихід з ними на світові ринки та розгортання міжнародної інтеграції в науково-виробничій сфері в рамках формуючої глобальної економіки, фактично вже стали стратегічною моделлю економічного зростання для розвинених країн [1]. Поступово виробництво матеріальних предметів витісняється з основної частини світової економіки «виробництвом» знань, що є характерною особливістю нової економіки, орієнтованої на знання. У розвинених країнах 25% трудових ресурсів

Наукове видання

**Міжнародна науково-практична конференція “Економіко-
управлінські та інформаційно-аналітичні новації в
будівництві”**

Програма та тези доповідей

Відповідальний за випуск:

доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри ЕкБуд КНУБА
Стеценко С.П.

Редактор: кандидат економічних наук, доцент Бєсенкова О.Ю.

Комп'ютерна верстка: Мацапура О.В.

*Інформацію наведено мовою
оригіналу. За зміст несуть
відповідальність автори*

**Економіко-управлінські та інформаційно-аналітичні новації в
будівництві:** Міжнародна науково-практична конференція (23-24 травня
2019 р., м. Київ). – Київ : Видавництво Ліра-К, 2019. – 312 с.

ISBN 978-617-7748-51-8

Підписано до друку 15.05.2019. Формат 60х84 1/16.
Папір офсетний. Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. аркушів – 18,13. Обл.-вид. аркушів – 18,16.
Тираж 300.

«Видавництво Ліра-К»
Свідоцтво № 3981, серія ДК.
03115, м. Київ, вул. Ф. Пушиної, 27, оф. 20-22
тел./факс (044) 247-93-37; 228-81-12
Сайт: lira-k.com.ua, редакція: zv_lira@ukr.net